

11te Valgkreds (Sigvald Olsen) kom ind paa Trætolden og antydede, at det skulde være en Godsejersmørelse. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at fordi man er Gods-ejer, behøver man ikke at være Skovejer, og fordi man er Skovejer, behøver man ikke at være Godsejer. Hvis han havde lagt Mærke til det, vilde han se, at Tolden paa Træ netop er hævet i Lovforslaget, saa vi Skovejere faa altsaa ingen Smørelse. Derimod er der ganske vist Told paa forarbejdede Trævarer, men det kommer dog ikke Skovejeren ved, undtagen naar han tilfældigvis ogsaa har et Savværk og altsaa er industridrivende. Jeg er nu i det Tilfælde at være det, men jeg for mit Vedkommende mener, at forarbejdet Træ er en af de allervigtigste Fornødenheder for hele Befolkningen, og jeg finder, at der ikke er nogen Grund til at have nogen Told derpaa udover en meget let Finans-told. Jeg finder ikke, at der er Spor af Grund til Beskyttelse paa Træarbejder her i Landet.

Et æret Medlem kom forleden ind paa Østerstolden. Jeg forstod ikke rigtig, hvad det var, han vilde. Jeg har ikke noget imod, at man, for saa vidt man kalder det en Luksusartikel, siger, at der skal Told paa Luksusartikler, og derfor skal der ogsaa Told paa Østers, men jeg vil dog sige, at i alt Fald er det uberettiget, at man lægger Told paa de Østers, som tages paa det aabne Hav af vore egne Fartøjer. Hvor dansk Flag vajer over et Skib, er det dansk Jordbund, og saa snart Østersen er fisket om Bord i et dansk Skib, er den i Indlandet, og det er aldeles uberettiget, finder jeg, at Toldvæsenet hidtil har for-tolket Østerstolden saaledes, at man kunde tage Told af de Østers, som vore egne Fi-skere i danske Fartøjer tage ude i det aabne Hav. Jeg haaber, at selv om der skal være Told paa Østers, ville de Østers, som faktisk ere dansk Ejendom, saa snart de ere tagne, blive fritagne for Told. Men i øvrigt vil jeg, naar det siges, at Østers er en Luksusartikel, gøre opmærksom paa, at jeg har set rundt om i Verden, at netop den ubemidlede Del af Befolkningen, Ar-bejderne, paa de Steder, hvor Østers havest billigt, benytte dette meget sunde og gode Næringsmiddel i udstrakt Maalestok. Jeg har i England set Fabrikarbejdere komme

ud fra Fabrikkerne om Aftenen og gaa lige ned til Østersbutikkerne og spise deres Østers. Jeg har selv en Gang i Kanalen købt Østers for 1 sh. for 100. Ogsaa i Amerika er det et almindeligt Nærings-middel. Jeg finder, at det er en uheldig Skat paa dette gode og sunde Fødemiddel, den gaar ud over de mindre bemidlede. Man siger, at vi skulle beskytte Østers-fiskeriet i Limfjorden, som indbringer Sta-ten saa meget. Dertil vil jeg sige, at jo mere Folk kunne lære at spise Østers, desto højere Værdi ville Limfjordsøsters faa, thi de ere de bedste af alle Østers. Det bliver i Virkeligheden kun de rige, der kunne spise Limfjordsøsters, men der-for kan man dog gerne give de andre Lov til at spise Nordsøøsters.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), som, saa vidt jeg ser, ikke er til Stede, udtalte, da han kom ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt man burde nærme sig Frihandel eller ikke, denne iktyosauriske Sætning, at vi ikke maatte bilde os ind at være klogere end de andre. Nej, det ere vi ikke. Vi bilde os ikke ind, at vi kunne sige, hvorledes Tyskland, England og andre Lande skulde indrette deres Told- og Skattesystem, men jeg fordrer for os den ubetingede Ind-rømmelse, at blandt alle Folk ere vi det, der forstaar sig bedst paa de danske Sager, paa vore egne Sager. Og naar han udmalede et Billede af Fremtiden, hvis vi komme ind paa en Reform af vort Told-væsen i den Retning, som Ministeren har til Hensigt, udmalede vor Fremtid, hvor elendig den vilde blive, hele Erhvervslivet vilde gaa til Grunde; vi havde allerede her i Landet af fremmed Kapital 200 Mill. Kr., som sugede Velstanden ud af Landet gennem Renterne. Men paa samme Tid sagde han, at vedtage vi en saadan Lov, saa gaar Kapitalen her fra over til Sve-rige, og der lave de baade Møller og Guldsmedeværksteder, og jeg ved ikke hvor mange Ting. Men enten er det da gavnligt eller skadeligt for os, at de 200 Mill. Kr. ere komme her ind i Landet. Er det til Skade for os, at vi have disse Penge til Laans fra Udlandet, saa maa det da ogsaa blive til Skade for Sverige, naar de faa 200 Mill. Kr. her fra; og har Udlandet Gavn af at sætte Penge hos os,